

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości
przy ul. [...] w R. i Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości
przy ul. [...]1 w R.
przeciwko H. Spółce z o.o. w T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt V Ca 382/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony pozwanej solidarnie na rzecz stron
powodowych kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu zagadnienia prawnego dotyczącego charakteru prawnego uprawnienia z tytułu rękojmi w kontekście upływu terminu prekluzyjnego przewidzianego w art. 568 § 1 k.c. w jego pierwotnym brzmieniu.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Przesądzenie charakteru prawnego uprawnienia nabywcy z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej jako roszczenia lub uprawnienia prawokształtującego nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Ustalenia faktyczne prowadzą bowiem do niebudzącego wniosku, że doszło do stwierdzenia wady przed upływem terminu prekluzyjnego i poinformowania o tym skarżącego. Strona powodowa rozpoczęła więc realizację swojego uprawnienia przy zachowaniu terminu ustawowego. Odmienne stanowisko skarżącego stanowi jedynie polemikę ze stanowczymi ustaleniami Sądów *meriti* i nie zasługuje na akceptację.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.